

РЕШЕНИЕ

№ 4526

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1492** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. А. Л. срещу Решение от 04.08.2012 г. по н.а.х.д. № 17170/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил НП № 184080 от 16.09.2010 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (Наредбата) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 70 (седемдесет) лева за нарушение на чл. 35, ал. 2 вр. чл. 12, т. 1 от Наредбата.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Излагат се доводи за нарушение на чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, с което се накърнявало правото на защита на наказаното лице. Искане се от съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго по съществото на спора, с което да бъде отменено НП.

Ответникът – Столична община, представлявана от юрк. Ц. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е постановено в нарушение на материалния закон.

Установено е, че на 10.09.2010 г. в 16.30 часа касаторът пътувал с масовия градски транспорт, без да притежава превозен документ. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 1084080 от 10.09.2010 г., въз основа на който е издадено обжалваното НП.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушението е доказано от обективна и субективна страна.

Касационната инстанция намира, че между словесното описание на нарушението, съдържащо се в АУАН и в НП е налице несъответствие, което се отразява на правото на защита на наказаното лице.

В АУАН е отразено, че на посочената дата, час и място касаторът пътува без превозен документ и отказва да заплати билет, а в НП деянието е квалифицирано като „пътува без превозен документ”.

От друга страна, при посочване на нарушената разпоредба в АУАН и в НП е посочено, че с деянието е нарушена чл. 35, ал.2 вр. чл.12, т. 1 от Наредбата.

Съгласно чл. 35, ал. 2 от Наредбата при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ, пътникът заплаща билет за таксуване на нередовен пътник на стойност десет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. Билетът се перфорира от контролния орган и дава право на пътника да продължи пътуването със същото превозно средство.

Съгласно чл.12, т. 1 от Наредбата при пътуване в МГТ пътниците са длъжни да притежават редовен превозен документ до слизането си на спирката.

От друга страна, наложеното на касатора наказание е по чл.36, ал. 6, т. 2 от Наредбата – за нарушенията по чл.36, ал.1 вр. чл. 35, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата се налага глоба в размер на 70 лева. Съобразно това нормата на чл. 36, ал.1 от Наредбата предвижда съставяне на АУАН при отказ на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник.

От така цитираните разпоредби се обосновава извода, че нарушението се изразява в пътуване с градския транспорт без превозен документ и отказ на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник. В тази връзка при описание на деянието от обективна страна в АУАН и в НП е налице съществено разминаване досежно белега „отказа на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник”. В АУАН този елемент от обективната страна на нарушението е изрично описан, докато в НП липсва неговото посочване.

От друга страна, в АУАН и в НП не е дадена правилна правна квалификация на

деянието, доколкото не е налице позоваване на нормата на чл. 36, ал. 1 от Наредбата, която разпоредба определя съществения елемент от обективната страна на нарушението – отказа на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник. Следователно, наличието на разминаване между обстоятелствата от обективната страна на деянието, описани в АУАН и в НП и липсата на точна правна квалификация на твърдяното административно нарушение съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като наказаното лице не е наясно с фактическите и правни рамки на административното обвинение и по този начин се засяга правото му на защита. Налице е нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, респ. на чл. 57, ал.1 ,т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което обуславя извода за незаконосъобразност на обжалваното НП.

Следователно, като е достигнал до обратния правен извод, Софийски районен съд е постановил съдебен акт в нарушение на материалния закон.

По така изложените съображения касационната жалба на К. А. Л. се явява основателна и обжалваното решение следва да се отмени и бъде постановено друго по съществото на спора, с което да се отмени процесното НП.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Решение от 04.08.2012 г. по н.а.х.д. № 17170/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 184080 от 16.09.2010 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община, на К. А. Л. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 70 (седемдесет) лева за нарушение на чл. 35, ал. 2 вр. чл. 12, т. 1 от Наредбата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.